

سُورَةُ النَّمْلِ سورہتی النمل

بِسْمِ بے ناوی اللہ خدا الرَّحْمَنِ ئهوپهري به به زهبي و ميهره بان (ناويكي پيرؤزي خودايه) الرَّحِيمِ ئهوپهري به خشنده (ناويكي پيرؤزي خودايه)

طس ط سين تِلْكَ ئهوه ءَايَاتُ چندهها به لگه و نيشانهي گهوره ي الْقُرْآنِ قورئان وَكَآبٍ و نوسراوي مُبِينٍ ديار و ئاشكرايه

(۱) هُدًى هيدايت و پيئمووني وَبُشْرَى و مزگينيه لِلْمُؤْمِنِينَ بؤ پرواداران (۲) الَّذِينَ ئهوانه ي يُقِيمُونَ رِيك و پيک ده کهن

الصَّلَاةِ نوڙان وَيُؤْتُونَ و ده به خشن و دينن الزَّكَاةِ زه کات (پاککاري و بره ودان) وَهُمْ و ئهوان بِالْآخِرَةِ به دوارؤڙ هُمْ خويان

يُوقِنُونَ يه قينيان ده بيت (۳) إِنَّ به دنيايي الَّذِينَ ئهوانه ي لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن بِالْآخِرَةِ به دوارؤڙ زِينًا پازاندومانه تهره

هُمْ بؤيان أَعْمَلُهُمْ کار و کرده وه کانيان فَهُمْ جا ئهوان يَعْمَهُونَ کوئرا نه به ناوده کهون (۴) أُولَئِكَ ئهوان الَّذِينَ ئهوانه ن

هُمْ بؤيان هه يه سُوءَ خرابتريني الْعَذَابِ عه زاب و ئهشکه نهجه دان وَهُمْ و ئهوان فِي له الْآخِرَةِ پؤڙي دواي هُمْ خويان

الْآخِسْرُونَ خه ساره تمه ندرتين (۵) وَإِنَّكَ و به دنيايي تَوْ لَتَلَقَّي بؤت ديت الْقُرْآنِ قورئان مِنْ له لَدُنْ لايه ني

حَكِيمِ خوداي تهواو کاربه جي ي عَلِيمِ تهواو زانا و ئاگدار (۶) إِذْ (باس بکه) کاتي که قَالَ - مُوسَى مووسا (-گوئي)

لِأَهْلِيهِ به ماله وه ي إِنْني به دنيايي من ءَأَنْتَ بينيم و هوگريووم به نَارًا ئاگريک سَأْتِيكُمْ وا زوو بؤتان ده هينم و ئاوري نه دايه وه

مِنْهَا لِي بِخَبَرٍ هه وال و خه به ريک أَوْ يان ءَاتِيكُمْ دينم بؤتان بِشَهَابٍ پشکويه کي قَبَسٍ ئاگري هه لگيرا و داگيرسا و لَعَلَّكُمْ به لکوو ئيوه

تَصْطَلُونَ خؤتان گهرم بکه نه وه (۷) فَلَمَّا جا کاتي جَاءَهَا هاته ئهوي نُودِي بانگرا أَنْ که بُرِكَ پِره و به ره که تدارکراوه

مَنْ ئهوه ي فِي له (لاي) النَّارِ ئاگره که دايه وَمَنْ و ئهوه ي حَوْلَهَا له ده وروبه ري دايه وَسُبْحَنَ و پاکی و بيگهردي بؤ اللّٰه خوداي

رَبِّ پهروه ريگار و خاوه ني الْعَالَمِينَ جيهانيان (۸) يُوسَى ئه ي موسا إِنَّهُ دُنْيَا به ئه وه أَنَا منم اللّٰه خوداي

الْعَزِيزُ ٲهوپړې دهسه لاتدارى بالادهست الْحَكِيمُ تهواو دانا و تهواو كارهجيٲى (٩) وَالْقَى و فريده عَصَاكَ دار و عهصاكهت

فَلَمَّا جَا كَاتَى رَءَاَهَا بَيْنَى تَهْتَزَّ (دارهكه) دهله رزيتتهوه و داده چله كي كَانَهَا وَهَكَ جَانَّ مَارِيكَ (بَيْت) وَلَى پشٲى هه لكرد مُدْبِرًا دوابه دوا

وَلَمْ يَعْقَبْ و ٲاورى نه دايهوه يُمُوسَى ٲه موسى لَا تَخَفْ مه ترسه إِنِّي به دلنپاي لَا يَخَافُ ناترسى لَدَى لای من

الْمُرْسَلُونَ نيردراو و په يامبه ره كان (١٠) إِلَّا مه گهر مَن ٲه وهى ظَلَمَ سٲه مى كرده ئَم پاشان بَدَل گورپى حُسْنًا چاكه

بَعْد له دواى سُوء خراپه ي فَاِنِّي ٲه وه من غُفُور ٲهوپړې ليبورده ي رَّحِيم ٲهوپړې مپهره بان وبه به زه ي م (١١) وَأَدْخَلَ و -

يَدَكَ ده سٲت (-بخه) فِي ناو جَبِيكَ گيرفانت تَخْرُج - يَضَاء سې (-ده رده چى) مِّن - غَيْرِ بَى (-له) سُوء عهيب و خراپه يه ك

فِي له (كوى) تَسْع نَوْ ءَايَتٍ به لگه و نيشانه ي گه وره إِلَى بَو ، بَوْلَى فِرْعَوْنَ فيرعه ون وَقَوْمِهِ و قه ومى ٲه وه إِنَّهُمْ به دلنپاي ٲه وان

كَانُوا - قَوْمًا قه وميكي فُسَقِينَ فاسق (-بوون) (١٢) فَلَمَّا كَاتَى جَاءَتْهُمْ بَوْيَان هَات ءَايَتُنَا ٲايه ته كانمان مُبْصِرَةً به چاوپيٲراو

قَالُوا گوتيان هَذَا ٲه وه سِحْرٍ سحر و جادويكي مُبِين ديار و ٲاشكرا يه (١٣) وَحَدُّوا و ٲينكاري و كوفريانكرد بَهَا يٲى

وَأَسْتَيْقَّتَهَا (له و كاته ي) تهواو يه يقينيان هه بوو يٲى أَنْفُسَهُمْ له نه فس و دلى خويان ظُلُمًا به (هوى) زوْلَم و سٲه م وَعُلُوا و (لوت) به رزى

فَانْظُرْ جا سه يركه كَيْف چوْن كَان بوو عَقِبَةً سه ره نه جام ي الْمُفْسِدِينَ خراپكار و خراپخوazan (١٤) وَلَقَدْ و به دلنپاي

ءَايَتِنَا دامان به دَاوُد داوود وَسَلِّمَن و سوله يمان عَلِمَا زانستى وَقَالَ اَلْحَمْدُ و گوتيان هه موو سوپاس و ستايشى لِلّٰه بَو خوداى

الَّذِي ٲه وهى فَضَّلَنَا فه زل و چاكه ي ٲيمه ي دا عَلَى به سهر كَثِير زوْر مِّن له عِبَادِهِ بهنده الْمُؤْمِنِينَ برواداره كان ي (١٥)

وَوَرِث و - سُلَيْمَن سوله يمان (-بووه جينشيني) دَاوُد داوود وَقَالَ و گوٲى يَأَيُّهَا هُو ٲهى النَّاس خه لك (ينه) عَلِمْنَا ٲيمه فيركراينه

مَنْطِق دووان و زمانى الطَّيْر بالنده وَأَوْتِنَا و ٲيمان دراوه مِّن له كُل هه موو شَيْء شىٲى إِن به دلنپاي هَذَا ٲه وه هُو هه رخوى

الْفَضْل زَيده به خشى الْمُبِين روْن و ديار ه (١٦) وَحُشِر و حه شرkra و كوكرايه وه له جيگايه ك لِسُلَيْمَن بَو (ٲيغه مبه ر) سوله يمان

جُنُودُهُ سەبازەکانی مِّن لَّهٗ الْجِنَّ جَنُّوکان وَالْإِنْسَ و مَرُوفٌ وَالطَّيْرُ و باندە فَهُمْ جا ئەوان

يُوزَعُونَ بەدوای یەک دەخړین و رێک وپێک دەکړین (١٧) حَتَّى تاکو ، هەتا إِذَا كَاتَى أَتَوَا هاتنە عَلَيَّ سەر وَاد دۆلی

النَّمْلَ مێروستانان قَالَتْ - نَمْلَةٌ مێروستانیک (-گوێ) يَأْتِيهَا هُوَ ئەو النَّمْلَ مێروستانان أَدْخُلُوا بَرْوَنه ناو مَسْكِنُكُمْ ماله کانتان

لَا يَخْطُبُنَّكُمْ نەکا پانتان بکاتەوه سَلِيمٌ سوله یمان وَجُنُودُهُ و سەبازەکانی وَهُمْ و ئەوان لَا يَشْعُرُونَ هەستی پێنەکەن (١٨)

فَتَبَسَّ جا (سوله یمان) بزەى هاى ضَاحِكًا بە پیکەنین مِّن لَّهٗ قَوْلُهَا و تەى (مێروستانەکە) وَقَالَ و گوێ رَبِّ پەروەردیگار و خاوەنى مِّن

أُورِغِنِي وام رابێنە اَنْ كە أَشْكُر سوپاس بکەم نِعْمَتِكَ ناز و نيعمه تى تُو اَلَّتِي ئەوێ اَنْعَمْتَ كە بەفەزلى خۆت ناردۆتتە عَلَيَّ سەر مِّن

وَعَلَى وسەر وَلَدَيَّ و هەردوو باوانم وَأَنْ و (وابکە) كە أَعْمَل بکەم صَالِحًا كاری چاک و بەچاکي تَرْضَاهُ (کارى) پێى پازى بیت

وَأَدْخِلْنِي و بمخەره ناو بَرَحْمَتِكَ (رحم و بەزەپى خۆت) فِي لَه ناو عِبَادِكَ بەندەکانى خۆت ي الصَّالِحِينَ چاک و سالحان (١٩)

وَتَفَقَّدَ و چاوى گێرا (بۆ زانینى نەهاتنى) الطَّيْرَ باندەکان فَقَالَ جا گووتى مَا لِي چۆنە مِّن لَا نا أَرَى بینم اَلْهُدَى پەپووسیما نە

أَمْ يَانَ كَان - مِّن لَّهٗ الْغَائِبِينَ نەهاتووەکان (-بوو) (٢٠) لَا عَذَابَ لَهُ بەدنیایى سزاو عەزابى دەدەم عَذَابًا عەزاب و ئەشکەنجە یەک

شَدِيدًا زۆر تووند أَوْ يَانَ لَا أَذْبَحَنَّهُ هەر سەرى دەبرم أَوْ يَانَ لِيَأْتِيَنِي دەبى بۆم بئێى بِسُلْطَنٍ بەلگە و حوجەتێک ی

مُبِينٌ روون و دیار (٢١) فَكَيْتَ ماوەیەک ماوەیە غَيْرَ - بَعِيدٌ زۆر دوور (-نا) فَقَالَ ئینجا گووتى أَحْطَت زەنیم و دەستم کەوت

بِمَا بە شتى لَمْ تُحِطْ تُو - بِهِ پێت (-نەزانیبوو) وَجِئْتُك و بۆتم هینا مِّن لَّهٗ سَبَأٌ سەبەء بَنِيَّ هەوائىکى گرنگ ی

يَقِينٍ بېگومان و یەقینی (٢٢) إِنِّي مِّن بەرپاستى وَجَدْتُ - أَمْرًا ئافره تیکم (-ببینى) تَمْلِكُهُمْ خاوەندارى و پاشایەتیان دەکات

وَأُوتِيَتْ و پێیدراوه مِّن لَّهٗ كُلُّ هەموو شَيْءٍ شتێک وَلَهَا و هەیه تى عَرْش تەختى پاشایەتیه کى عَظِيمٌ زۆر گەوره و مەزن (٢٣)

وَجَدْتُهَا ئەوم بىنى وَقَوْمَهَا و قەومەکەشى يَسْجُدُونَ سوژدە دەبەن لِلشَّمْسِ بۆ رۆژ مِّن لَّهٗ دُونَ غەیری اَللَّهُ خودا

وَزَيْنَ و پازانديهوه هُم لَوِيَان الشَّيْطَانُ شهيطن اَعْمَلُهُمْ كار و كردهوه كانيان فَصَدَّهُمْ ئيتير ريگريرد عَنِ لَيِيَان له السَّبِيلِ راسته ريگا

فَهُمْ جا ئهوان لَا يَهْتَدُونَ رِيي راستي ناگرنه بهر و گومراده بن (٢٤) اَلَّا كهوا - يَسْجُدُوا سوژده (-نه) بهن لِلَّهِ بُو خودا

الَّذِي ئهوَ (خوداي) هِي يُخْرِجُ دهرديئي اَنْخَبَءَ شاراوه كان فِي له ، لهناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان و الْأَرْضِ و زهوي

وَيَعْلَمُ و ده زاني و ئاگا داره له مَا تُخْفُونَ ئهوهي چه شاري ددهن وَمَا و ئهوهي تُعْلِنُونَ ئاشكراي ده كهن (٢٥) اَللَّهُ الله (خودايه)

لَا نِيه إِلَهُ خوداوپه رستراوي إِلَّا جگه له هُو ئهوَ رَبِّ پهروه ريگار و خاوهني الْعَرْشِ عهرش و تهختي پادشايه تي

الْعَظِيمِ ۞ زور گهوره و مه زني شكودار (٢٦) قَالَ گوئي سَنَنْظُرُ پاشان ته ماشا ده كهين اَصَدَقْتَ ئايا راستت گوتووه اَمَّ يان

كُنْتَ - مِنْ له اَلْكٰذِبِينَ دروژنه كان (-بوويت) (٢٧) اَذْهَبْ ببه بِكِتٰبِي نوسراوه كهه (نامه كهه) هٰذَا ئهوه يان فَاَلْقَ جا بهاوي

إِلَيْهِمْ بُوِيَان ، بُوَلَيَان ثُمَّ پاشان تَوَلَّ پشت هه لكه عَنْهُمْ لَيِيَان فَاَنْظُرْ ئيتير سه يركه مَآذَا چي يَرْجِعُونَ ده گيرنه وه (٢٨)

قَالَتْ گوئي يٰأَيُّهَا هُو ئهوي اَلْمَلَأُوا پياوما قولان اِنِّي به دنيايي من اَلْقِي هاويشتر اِلَيَّ بُو من كِتٰبَ كيتابيكي كَرِيْم به هادار (٢٩)

اِنَّهُ به دنيايي ئهوَ مِنْ له سُلَيْمَن سوله يمانه وَاِنَّهُ و به دنيايي ئهوَ

بِسْمِ به ناوي اَللَّهُ خودا يه اَلرَّحْمٰن ئهوپه ري به به زهبي و ميهره بان (ناويكي پيروزي خودايه) اَلرَّحِيْم ئهوپه ري به خشنده (ناويكي پيروزي خودايه)

(٣٠) اَلَّا تَعْلَمُوْا نه كهن خو بهر زراگرن عَلَيَّ له سه رمن وَاَتُوْنِي و وهرن بُولام مُسْلِمِينَ به موسلمانِي (٣١) قَالَتْ گوئي

يٰأَيُّهَا هُو ئهوي اَلْمَلَأُوا پياوما قولان اَفْتُوْنِي وه لامم بدهني فِي له اَمْرِي ئهوَ كارهم مَا كُنْتُ مِنْ- قَاطِعَةً يه كلاكه ره وه (-نه بويمه)

اَمْرًا فه رمانيك و كاريك حَتَّى هه تاكو تَشْهَدُونَ شايه تي (نه) دهن و ئاماده (نه) بن (٣٢) قَالُوا گوتيان نَحْنُ ئَيْمه اُولُوا خاوهن

قُوَّةً هيز و تواناي (ين) وَاُولُوا و خاوهناي بَأْسٍ زهبر و زهنگي شَدِيدٍ زور توند (ين) وَاَلْأَمْرُ و فه رمايشت و كاره كان

إِلَيْكَ ده گه ريته وه بُو خوت فَاَنْظُرِي جا تيرابميئي مَآذَا چي تَأْمُرِينَ فه رمان ده كهي (٣٣) قَالَتْ گوئي اِنَّ به دنيايي

اَللّٰهُكَ پادشایه کان إِذَا ټه گهر دَخَلُوا چوونه ناو قَرِيَّةٌ گوند و نشینگایه ک اَفْسَدُوْهَا ټیک وپیکې دهدهن وَجَعَلُوا -

اَعْرَظَ عهزیز ترین و بهدهسه لاتدارترینی اَهْلَهَا خه ټکه که ی (-ده که نه) اَذَلَّةٌ زهلیل و ریسوا بوانیک وَكَذٰلِكَ و هه رئاوا ش يَفْعَلُوْنَ ده که ن

(۳۴) وَاِنِّي و بېگومان من مَرْسَلَةً پهوانکه رم اِلَيْهِمْ بښهوان بَهْدِيَّةٌ دياريهه ک فَنَاطِرَةٌ جا چاوه پروانم بِم به چی يَرْجِع ده گه رښه وه

اَلْمُرْسَلُوْنَ نېردراو و په يامبه ره کان (۳۵) فَلَمَّا جا کاتي جَاء هات (بڼ) سُلَيْمَن سوله يمان قَالَ گوټي اَتَمِدُّوْنَ ټايا ټيوه بڼمن ده نيرن

بِمَال مَال و سامان فَمَا جا ټه وهی ءَاتَيْنِي پيداوم اَللّٰهُ خودا خَيْرٌ چاکتره مِمَّا له وهی ءَاتٰکُمْ پيتاني به خشي وه بَلْ به لکو اَنْتُمْ ټيوه

بِهَدِيَّتْکُمْ به دياريه که ی خوټان تَفَرَّحُوْنَ دلټان خوښ ده بیت (۳۶) اَرْجِع بگه رڼوه اِلَيْهِمْ بڼيان فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بېگومان بڼيان دينين

بِجُنُودٍ سه ربازانیک لَا نيه قَبْل توانا لَّهُمْ بڼيان بِهَا يني (ده ره قه تيان نين) وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ و ههر دهريان ده که ين مِّنْهَا لي

اَذَلَّةٌ به ژيردهسته یی و ملکه چی وَهُمْ و ټهوان صُغُرُوْنَ بجووک و ريسواکراو ن (۳۷) قَالَ گوټي يٰٓاَيُّهَا هُو ټه ی اَلْمَلُؤُا پياوماقولان

اَيُّکُمْ کامه تان يٰٓاَتِيْنِي بڼدهه يني بَعْرَشَهَا عهرش و تهخته که ی قَبْل پيش ټه وهی اَنْ که يٰٓاَتُونِي ټهوان خويان بڼمن يِن

مُسْلِمِينَ به موسلمان (۳۸) قَالَ - عِفْرِيتٌ عيفريتیک مِّن له اَلْجَنّ جنوکان (-گوټي) اَنَا من ءَاتِيْک بڼتان دهه ينم بِه

قَبْل پيش ټه وهی اَنْ که تَقُوم تڼ هه لېستی مِّن له مَقَامِک مه جليسه که ت وَاِنِّي و به راستی من عَلَيْهِ -

لَقَوِي تهواو به هيز و توانام (-له سه ری) اَمِيْن و ټه مين و متمانه دار م (۳۹) قَالَ - اَلَّذِي ټه وهی عِنْدَهُ لای هه بوو عِلْمٌ زانستیک

مِّن له اَلْكِتٰب کيتابه که (-گوټي) اَنَا من ءَاتِيْک بڼتان دهه ينم بِه ټه ی قَبْل پيش ټه وهی اَنْ که يَرْتَدّ بگه رښه وه اِلَيْک بڼتڼ

طَرَفْک نيگات فَلَمَّا جا کاتي رَءَاه ټه وی بڼي مُسْتَقِرًّا جيگير ه عِنْدَهُ لای خو ی قَالَ گوټي هٰذَا ټه وه مِّن له فَضْل زښه چاکه ی

رَبِّي پهروه ريگارم ه لِيْلُوْنِي تا تاقيم بکاته وه ءَشْكُر ټايا سوپاسگوزاری ده که م اَم يان اَنْكُر كوفر ده که م وَمَنْ و هه رکه سی

شَكَر شوکر وسوپاسگوزای کرد فَاِنَّمَا ټيتر ههر يَشْكُر سوپاسگوزاری ده کات لِنَفْسِه بڼ خو ی وَمَنْ و هه رکه سی كَفَرَ كوفر بکات

فَإِنَّ ثَهوَه به‌راستی رَیّ پهلوه‌ردیگارم غَیّ زور بَی نیازی ده‌وله‌مهن‌دی کَرِیم زور به‌خشنده‌ی (۴۰) قَالَ گوئی

نَکَرُوا (ده‌ستکاری بکه‌ن) لَهَا لَو وی عَرَشَهَا ته‌خت (پادشاهی‌تی) ه‌که‌ی نَظَرُ ته‌ماشای بکه‌ین اَتَهْتَدِیْ ئایا (راستی) ده‌ناسی اَمَّ یان

نَکُون - مِنْ له اَلَّذِینْ ئه‌وانه (-ده‌بیت که) لَا یَهْتَدُونَ راستی نانا‌سی (۴۱) فَلَمَّا جَا کَاتِی جَاءَتْ هَات قِیل گوئرا

أَهْکَذَا ئایا ئاوا‌یه عَرَشُکْ ته‌ختی پادشاهی‌ته‌که‌ت قَالَتْ گوئی کَانَهُرْ ئه‌وه هه‌روه‌ک هُو ئه‌وه وَأَوْتِنَا و -

أَلِیْم زانین و زانست مان (-پیدرا) مِنْ له قَبْلَهَا پِیشیان وَکَّا و ئِیمه - مُسْلِمِینْ ملکه‌چ و موسلمان (-بووین) (۴۲)

وَصَدَّهَا و به‌ری پِیگرت مَا کَانَتْ ئه‌وه‌ی پِیشیان تَعَبُدْ ده‌یپه‌رست مِنْ - دُونْ بَیجگه (-له) اَللّٰهُ خُودا اِنَّهَا به‌راستی ئه‌وه کَانَتْ -

مِنْ له قَوْمِ قه‌ومیکی کُفَرِینْ کافر (-بوو) (۴۳) قِیل گوئرا لَهَا یِیْیْ اَدْخِلْیْ بَرَوْنَا اَلْصَّرْحْ کوشک و ته‌لاره‌ دیاره‌که فَلَمَّا کَاتِی

رَأَتْهُ بَیی حَسِبَتْهُ وای زانی جُئْهْ ئاو و ده‌ریایه وَکَشَفَتْ و - عَن لَیْ (-هه‌لکرد) سَاقِیْهَا هه‌ردوو قاچی

قَالَ (پِیغه‌مبه‌ر سوله‌یمان) گوئی اِنَّهُرْ گومان‌ت نه‌بَی ئه‌وه صَرَحْ بَنکه و بینایه‌کی مُمَرَّدْ لوس کراوه مِنْ له قَوَایِرْ (شوشه‌وات)

قَالَتْ گوئی رَبّ پهلوه‌ردیگار و خاوه‌نی مِنْ اِنِّیْ به‌راستی مِنْ ظَلَمْتُ سته‌مم کرد له نَفْسِیْ خَوَمْ وَاَسْلَمْتُ و ملکه‌چ بووم مَعَ له‌گه‌ل

سُلَیْمَنْ سوله‌یمان اَللّٰهُ بۆ خُودای رَبّ پهلوه‌ردیگار و خاوه‌نی اَلْعَالَمِینْ جیهانیان (۴۴) وَلَقَدْ و به‌دَئنیایی اَرْسَلْنَا رَه‌وانمان‌کرد

إِلَى بۆ مُؤَد (قه‌وی) ئه‌موود أَخَاهُمْ بَراکه‌یان صُلِحَا (پِیغه‌مبه‌ر) صَالِحْ اَنْ که‌وا اَعْبُدُوا بپه‌رستن اَللّٰهُ خُودا فَإِذَا هه‌ر ئه‌وه‌ند -

هُمْ ئه‌وان (-بوونه) فَرِیقَانْ دوو کوّمه‌ل یَخْتَصِمُونَ مش‌ت و مِریان ده‌کرد (۴۵) قَالَ گوئی یَقُومْ ئه‌ی قه‌ومی خَوَمْ لَمْ بۆچی

تَسْتَعِیْلُونَ په‌له‌ده‌که‌ن بِالسَّیِّئَةِ بۆ خراپه و خراپه‌کاری قَبْلْ پِیش اَلْحَسَنَةِ چاکه لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ بۆ داوای لی‌خو‌شبوون ناکه‌ن له

اَللّٰهُ خُودا لَعَلَّکُمْ به‌لکو ئِیوه تُرَحْمُونَ روحم‌تان پِیده‌کری و خُودا به‌زه‌ی پِیتان بَیت هوه (۴۶) قَالُوا گوئیان اَطِیرْنَا شووم‌گرته‌ بووین

بِکْ به‌تو وَبِمَنْ و به‌ ئه‌وه‌ی مَعَّکْ له‌گه‌ل تۆیه قَالَ گوئی طَیْرُکُمْ شوومی ئِیوه عِنْدَ لَای اَللّٰهُ خُودا یه بَلْ به‌لکو اَنْتُمْ ئِیوه

قَوْمٌ قَهْمِيكَن تَفْتَنُونَ تاقی ده کرینه وه (۴۷) وَكَانَ وَ پیشان فِي له ناو اَلْمَدِينَةِ شاره كه (هه بوو) تِسْعَةَ نَو رَهْط دهسته زه لام

يُفْسِدُونَ فساد و خرابه کاریانده کرد فِي له ، له ناو اَلْأَرْضِ زهوی وَلَا يُصْلِحُونَ و چاکسازیان نه ده کرد (۴۸) قَالُوا گوتیان

تَقَاسَمُوا سویندیان بویه ک خواردووهِ بِاللَّهِ به خودا لَنَبِيتَنَّهُ شهِو خۆمان مه لاس ده دهین لهوی وَأَهْلَهُ له گهل کهس و کاره کهی ثُمَّ پاشان

لَنَقُولَنَّ بیگویمان ده لّیین لَوْلِيَهُ به خوینگرانی مَا شَهِدْنَا ئیمه نه ماندییوه مَهْلِك له ناو چوونی أَهْلِهِ کهس و کاره کهی

وَأَنَا و به راستی ئیمه لَصَدِيقُونَ هه ر راستوین (۴۹) وَمَكْرُأ و نهوان پیلانیانگیرا مَكْرًا پیلانیک وَمَكْرَنَا و پلانیان دانا مَكْرًا پلانیك

وَهُمْ لهو کاتهی نهوان لَا يَشْعُرُونَ هه ستیشیان پینه کرد (۵۰) فَانْظُرْ جا سهیرکه كَيْفَ چۆن كَانَ بوو عَقِبَهُ سه رئه نجام ی

مَكْرِهِمْ پیلانگیریه کهیان أَنَا ئیمه دَمَرْنَهُمْ نهوانمان له ناو برد وَقَوْمَهُمْ له گهل نه ته وه کهیان أَجْمَعِينَ گشتیان (۵۱) فَتِلْكَ جا نهو یه ی

يُوتُهُمْ ماله کانیان خَاوِيَةً ویرانه و چۆل و هۆله بِمَا به وهی ظَلَمُوا زوئم و سته میانکرد إِنَّ به دنیایي فِي له ذَلِكَ نهویان دا (هه یه)

لَايَةً نیشانه یه ک (زۆر گه وره و مه زن و ئاشکرا) لِقَوْمٍ بۆقه و می بزانن (۵۲) وَأَنْجِنَا و ده ربازمانکرد الَّذِينَ نهو (کهس) انه ی

ءَامَنُوا برویان هینا وَكَانُوا و جارن يَتَّقُونَ له خودا ده ترسان و پارێزکاریان ده کرد (۵۳) وَلَوْطًا و (باسی بکه باسی) (پتیه مبه ر) لووط

إِذْ كه قَالَ گوئی لِقَوْمِهِ به نه ته وه کهی أَتَأْتُونَ ثایا ئیوه دین - اَلْفَحِشَةَ (- ده کهن) گونا هه دزیو و قیزه وهن هکان وَأَنْتُمْ و ئیوه ش

تَبْصِرُونَ ده بینن (۵۴) أَتُنْكُرُ نهو نهو یوه لَتَأْتُونَ دینه لای اَلرِّجَالِ پیاو هکان شَهْوَةً به چه ز و شه هوه ت مِّن - دُونَ جگه (- له)

النِّسَاءَ ژنان بَلْ به لکو أَنْتُمْ ئیوه قَوْمٌ قَهْمِيكَن نَجْهَلُونَ نه زانن و نه فامی ده کهن (۵۵) فَمَا ئیتر شتی نه كَانَ بوو

جَوَاب وه لامی قَوْمِهِ نه ته وه کهی إِلَّا نیلا نه وهی أَنْ كه قَالُوا گوتیان أَخْرِجُوا ده ی ده ربکه ن ءَال بنه ماله و شوینکه وه ته ی

لُوطٍ (پتیه مبه ر) لووط مِّن له قَرَيْبِكُمْ دنییه که تان إِنَّهُمْ به دنیایي نهوان أَنَاسٌ که سانیکن يَتَطَهَّرُونَ پاکخوازی ده کهن (۵۶)

فَأَنْجَيْنَاهُ ئیتر نهومان رزگارکرد وَأَهْلَهُ له گهل کهس و کاره کهی إِلَّا جگه له أَمْرَاتُهُ ژنه کهی قَدَرْنَاهَا ته قدیر و دیاریمانکرد بوو - مِّن له

الْعَبْرِينَ به جیمو و ژیرکه وتوان (-بیت) (۵۷) وَأَمْطَرْنَا دامنباراند عَلَیْهِمْ به سه ریاندا مَطَرًا جوړه بارینیک فَسَاءَ جا چنه خراب بوو

مَطَرُ بَارَانِ الْمُنْذِرِينَ ترسینراو و بیدارکراوه کان (۵۸) قُلْ بَلَىٰ اَلْحَمْدُ هه رچی سوپاس و ستایشه لِلّٰهِ بُو خودایه وَسَلَّم و سه لامیک یش

عَلَىٰ له سهر عِبَادِهِ به نده کانی اَلَّذِينَ نهوانه ی اَصْطَفٰی (خودا) هه لیژاردن اَللّٰهُ ئایا خودا خَيْرٌ چاکتر ه اَمَّا یان نهوه ی

يُشْرِكُونَ نهوان هاو هل و هاو به شی بُو داده نین (۵۹) اَمَّنْ یان کتیه خَلَقَ به دیه یناوه و دروستیکردوه اَلْسَمُوتْ ناسمانه کان

وَالْاَرْضُ و زهوی و اَنْزَلَ دایه زاند لَكُمْ بُوْتَان مِّنْ لِّه اَلْسَمَاءُ ناسمان مَاءٌ ئاویک فَاَنْبَتْنَا جا شینمانکړدوه و رواندوومانه بِه یی

حَدَاتٍ باختیک ذَاتِی بِهَجَةٍ جوانی دلخو شکر مَا نه کَانَ بوو ه لَكُمْ بُوْتَان اَنْ که تَنْبِتُوا بروین شَجَرَهَا دره خته کانی

اَوَّلُهُ ئایا په رستراو خودایه کی تر (هه یه مَعَ له گهل اَللّٰهُ الله بَلْ به لکو هُم نهوان قَوْمٌ قهومیکی ن یَعْدِلُونَ هاوتای بُو داده نین

(۶۰) اَمَّنْ یان کتیه نهوه ی؟ جَعَلَ - اَلْاَرْضُ زهوی (-کردوه به) قَرَارًا جیگیره بُو نیشته چی بوون وَجَعَلَ و دایناوه خِلَلَهَا تیایدا

اَنْهَرَا گهلک روباران وَجَعَلَ و دایناو لَهَا لَو ی رَوِی ئوقره به خش و چه سپینه رانیک (کتیوه کان) وَجَعَلَ و دایناوه له بَيْنَ نیوان

الْبَحْرَيْنِ دوو ده ریایان حَاجِزًا به ربه ست و شت نه هیلی تیکهل بن اَوَّلُهُ ئایا په رستراو خودایه کی تر مَعَ له گهل اَللّٰهُ الله بَلْ به لکو

اَكْثَرُهُمْ زوربه یان لَا یَعْلَمُونَ نازانن (۶۱) اَمَّنْ یان نهوه کتیه؟ یُحِیْبُ وه لای- اَلْمُضْطَرَّ ناچار و تهنگاو (-ده داته وه) اِذَا کات

دَعَاهُ ده پارېته وه لی وَیُکْشِفُ و لاده بات اَلْسُوءَ ناخو شی و خراپه وَیَجْعَلُكُمْ و ده تانکاته خُلَفَاءَ جینشینانیکي اَلْاَرْضُ زهوی

اَوَّلُهُ ئایا په رستراو خودایه کی تره مَعَ له گهل اَللّٰهُ الله قَلِيْلًا که میک مَا نه (بِ) تَذَكُّرُونَ یاد (-نا) که نه وه و په ندوهر (-نا) گرن (۶۲)

اَمَّنْ یان کتیه؟ یَهْدِيْكُمْ رینمونیتان ده کات فِی له ظَلَمْتُ تاریکایه کانی اَلْبَرَّ زهوی وشکانی وَالْبَحْرَ و ده ریاو و ئوقیانوسه کان

وَمَنْ و نهوه کتیه یُرْسِلُ ده نیری اَلرَّیْحَ بایه کان بُشْرًا مزگینیه بَيْنَ له يَدَيَّ له پیش رَحْمَتِهِ رحمت و میهره بانی خو ی (باران)

اَوَّلُهُ ئایا په رستراو خودایه کی تره مَعَ له گهل اَللّٰهُ الله تَعَلٰی شکوی و به رزی بُو اَللّٰهُ خودا عَمَّا له (راست) نهوه ی

يُشْرِكُونَ هاوَهْل و هاوبهشی بو داده نین (۶۳) اَمَّنْ یان کییه؟ یَدَوُاْ دهست دهکات به اَنخَلَقْ دروستکردنی دروستکراوه کان

ثُمَّ پاشان یُعِیدُهُرْ دووباره ی دهکاته وه وَمَنْ و کی یَرْزُقُکُمْ رزق و رۆزیتان ده داتی مِّنْ له اَلسَّمَاءُ ئاسمان و اَلْأَرْضُ و زهوی

أَءَلَهُ ئایا په رستراو خودایه کی تره مَعَ له گه لَ اَللّٰهُ اَللّٰهُ قُلْ بَلَىٰ هَاتُواْ بَیِّنَاتٍ بَرَهَنکُمْ به لگه تان اِنْ ئه گهر کُنْتُمْ ئِیوه-

صٰدِقِیْنَ راستگو (-بوو بن) (۶۴) قُلْ بَلَىٰ لَا یَعْلَمُ (-نا) زانی مِّنْ ئه وهی فِیْ له اَلسَّمٰوٰتِ ئاسمانه کان

وَالْأَرْضُ و زهوی (دایه) اَلْغَیْبِ غه یب اِلَّا که سی جگه له اَللّٰهُ اَللّٰهُ وَمَا و- یَشْعُرُونَ هه ستیش (-نا) که ن اَیَّان که ی ه

یَعْتَوْنَ زیندوو ده کرتنه وه (۶۵) بَلْ به لکو اَدْرٰکَ یی نه گه ییوه عَلَیْهِمْ زانستیان فِیْ له (باره ی) اَلْآخِرَةِ رۆزی دواپی بَلْ به لکو

هُم ئه وان فِیْ له شَكٍّ گومان و بارایی ن مِّنْهَا لَیْ بَلْ به لکو هُمْ ئه وان مِّنْهَا لَیْ عَمُوْنَ کوپن (۶۶) وَقَالَ و-

اَلَّذِیْنَ ئه وانه ی کَفَرُوْا کو فریا نکردو بر وایان نه هینا (-گوتیان) اَءِذَا ئایا ئه گهر کُتِبَ بووین به تَرْبًا خو لیک وَاَبَاؤُنَا و باب و باپیرانمان

اٰمِنًا ئایا ئیمه لَمُخْرَجُوْنَ به راستی ده رده هی ترین (۶۷) لَقَدْ بَیْگومان وُعِدْنَا به ئینمان پی دراوه هٰذَا به وهی نَحْنُ ئیمه

وَاَبَاؤُنَا و باب و باپیرانمان مِّنْ له قَبْلَ پیشان اِنْ هٰذَا ئه وه (هیچ) نیه اِلَّا ئیلا اَسْطِرْ ئه فسانه گه لیکي اَلْاَوَّلِیْنَ پشیننه کان ه

(۶۸) قُلْ بَلَىٰ سَیْرُوْا بَرِّوْنَ و بگه پین فِیْ له اَلْأَرْضُ زهوی فَانْظُرُوْا ته مه شا بکه ن و تیرا بمین کَیْفَ چۆن کَانَ بوو

عُقَبَةً سه ره نه نجام ی اَلْمَجْرِمِیْنَ سته مکاره کان (۶۹) وَلَا تَحْزَنْ و خه م مه خو عَلَیْهِمْ لیان وَلَا تَكُنْ و تو- فِیْ له

صَبَقَ (دل) ته نگ (مه به) مِمَّا له وهی یَمْکُرُوْنَ پلان ریژی ده که ن (۷۰) وَیَقُولُوْنَ و ده ئین مَتَى که یه؟ هٰذَا ئه و

اَلْوَعْدِ واده و به ئین ه اِنْ ئه گهر کُنْتُمْ ئِیوه صٰدِقِیْنَ راستگو (-بوو بن) (۷۱) قُلْ بَلَىٰ عَسَىٰ به لکه اَنْ که ی کُونَ -

رَدِفْ نزیک کرا (-بیت) لَكُمْ بو تان بَعْضُ هه ندیک اَلَّذِیْ له وهی تَسْتَعْجِلُوْنَ ئیوه په له تان لیده کرد (۷۲) وَاِنَّ و به دئیایی

رَبِّکَ په روه ردیگارت لَدُوْ هه رخواهن فَضْلٍ زیده چاکه یی عَلٰی له سه ر اَلنَّاسِ خه لک وَلَکِنَّ به لام اَکْثَرُهُمْ زۆربه یان

لَا يَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری ناکه ن (۷۳) وَإِنَّ وَ به دنیای رَبِّكَ په روه ردیگارت لِعَلَّمْ هه رده زانی مَا تُكِنَّ ئه وهی ئه یشاریته وه

صُدُورُهُمْ سینگ ودلیان وَمَا وَ ئه وهی يُعْلِنُونَ ئاشکرای ده که ن و ده ریډیخن (۷۴) وَمَا وَ نیه مِنْ (هیچ) غَائِبَةٌ بز و نادیریک

فِي له ، له ناو السَّمَاءِ ئاسمان وَالْأَرْضِ وَ زهوی إِلَّا ثِلثًا فِي له ، له ناو كِتَابٍ کیتاب و نوسراویکی مُبِينٍ دیار و ئاشکرا یه

(۷۵) إِنَّ به دنیای هَذَا هُوَ الْقُرْآنُ قورئانه يَقْصُصْ ده گپړته وه و باس ده کات عَلَى بُو بَنِي رُوْلَه و هُوَی

إِسْرَءِیل پیغه مبه ر یه عقوب (واته جوله که کان) أَكْثَرَ زُورٍ بهی الَّذِي ئه وهی هُمْ ئه وان فِيهِ تیایدا يَخْتَلِفُونَ ناته بای ده که ن (۷۶)

وَإِنَّ وَ به دنیای هُوَ هُدًى هه ر رېنیشانده ر وَرَحْمَةً وَ به زه ی و میهره بانیهِ لِلْمُؤْمِنِينَ بُو پرواداران (۷۷) إِنَّ به دنیای

رَبِّكَ په روه ردیگارت يَقْضِي دادوهی ده کات له بَيْنَهُمْ نیوانیان بِحُكْمِهِ به حوکم و بپاری خوی وَهُوَ و هه ر ئه وه

الْعَزِيزْ ئه وپه ری ده سه لاتداری بالاده ست (ناوېکی خودای پیروژه) الْعَلِيم ته واو زانا و ئاگدار (ناوېکی پیروزی خودایه) (۷۸)

فَتَوَكَّلْ جا پشت ببه سته عَلَى به اللَّهُ خودا (الله) إِنَّكَ به دنیای تُو عَلَى له سه ر الْحَقَّ حه قیکی الْمُبِين رُوْن و دیار ی (۷۹)

إِنَّكَ به دنیای تُو لَا تَسْمِعُ - الْمَوْتِ مردوه کان (-ناخه یته بیستن) وَلَا تَسْمِعُ و- الصَّمَّ که ره کان (-ناخه یته بیستن) الدُّعَاءَ هاوار

إِذَا ئه گه ر وَلَوْا پشتیان هه لکرد و پویشن مَدِيرِينَ پشت لیکه رانه (۸۰) وَمَا وَ - أَنْت تُو بِهِدِي --

الْعَمِي کویره کان (-نا--خه یته سه ر رېی راست) عَنْ (دوور) له ضَلَّتْهُمْ گومرای خویان إِنَّ به ده دنیای تَسْمِعُ - إِلَّا ته نها مِنْ ئه وهی

يُؤْمِنُ بروا دیني بِأَيَّتِنَا به ئایه ت و نیشانه گه وره کان و میعجزاته کانمان (-ده خه یته بیستن) فَهُمْ ئیر ئه وان

مُسْلِمُونَ ملکه چ و موسلمان بوون (۸۱) وَإِذَا وَته گه ر وَقَعَ که وت الْقَوْلُ قسه که عَلَیْهِمْ به سه ریان ، بُو سه ریان ، له سه ریان

أَخْرَجْنَا ده رمانکرد لَهُمْ بُوَیَان دَابَّةً پیکوته یه ک (زینده وه ری) مِنْ له الْأَرْضِ زهوی تَكَلِّمَهُمْ ده دوی له گه لیان أَنَّ که به دنیای

النَّاسْ خه لک کَانُوا پیشان بِأَيَّتِنَا به ئایه ت و نیشانه گه وره کان و میعجزاته کانمان لَا يُوقِنُونَ باوه ری یه قینیان نه ده هینا (۸۲)

وَيَوْمَ و ئه ورژه ی نَحْشُرْ له جیگایه ک کوډه کهینه وه مِنْ له کُلْ هه موو اُمَّةٌ ئوممه ت و گه لیک فَوْجًا کومه لیک مِّنْ له وه ی

يَكْذِبُ به دروډاده نی و برواناکات بِأَيَّتِنَا به ئایه ت و نیشانه گه وره کان و میعجیزاته کان مان فَهْمٌ ئیتر ئه وان

يُوزَعُونَ به دوای یه ک رَنَزْ ده کرتین و راپینچ ده کرتین (۸۳) حَتَّى هه تا إِذَا کاتِ جَاءُوا هاتن قَالَ گوئی

أَكْذَبْتُمْ ئایا به دروڤتان دانا و برواتان نه کرد بِأَيَّتِي ئایه ته کانم (نیشانه گه وره و موعجیزاته کان) وَلَمْ تُحِيطُوا و ئیوه ده ورتان نه دا بِهَا لَی

عَلِمًا به زانست و ئاگاداری أَمَّاذَا یان - كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان (-چیتان) ده کرد (۸۴) وَوَقَعَ و کهوت الْقَوْلُ قسه که

عَلَيْهِمْ به سه ریاندا بِمَا به (هوی) ئه وه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکرد فَهْمٌ جا ئیتر ئه وان لَا يَطِطُونَ ده نگیان لیده رناچی (۸۵)

أَلَمْ يَرَوْا ئایا نه یانروانیه أَنَا ئیمه جَعَلْنَا - أَلَيْلَ شهو (-مان دروسکرده) لَيْسَكُنَا تا کپ و ئارام بن فِيهِ تیایدا وَالنَّهَارَ و رۆژگار یش

مُبْصِرًا بینه و ببینه إِنَّ به دنیایِ فِي له ذَلِكَ ئه ویا ن لَايْتِ به لگه و نیشانه ی زور گه وره و مه زن (هه یه) لِقَوْمٍ بۆقه و می

يُؤْمِنُونَ پروا بهینن (۸۶) وَيَوْمَ و ئه و رۆژه ی يُنْفَخُ فووده کری فِي له أَلْصُورَ که ره نا فَفَزِعَ ئیتر ترسگیر بوو مِّنْ ئه وه ی

فِي له ، له ناو أَلْسَمُوتُ ئاسمانه کان وَمَنْ و هه رکه سی فِي له ، له ناو الْأَرْضُ زه وی (دایه) إِلَّا جگه له مِّنْ ئه وه ی شَاءَ -

اللَّهُ خودا (-ویستوو یه تی) وَكُلَّ و هه موویان أَتَوْه دین بۆلای دُخِرِينَ به زه لیلی و ملکه چی (۸۷) وَتَرَى و -

الْجِبَالِ چیکان (-ده بی نی) تَحْسِبَهَا واده زانی ئه وان جَامِدَةً نه گۆری نه جولاون وَهِيَ که چی ئه وان تَمُرٌّ تیده په ری مَرَّ تته په ری

السَّحَابِ هه ور صُنِعَ دروستکراوی اللَّهُ خودا الَّذِي ئه وه ی أَتَقَنَ ریک و پیکی کردوه کُلْ هه موو شَيْءٍ شَتَّى إِنَّهُ به دنیایِ ئه وه

خَيْرٌ شاره زای ورد و درشت بِمَا به وه ی تَفْعَلُونَ ئیوه ده یکه ن (۸۸) مِّنْ ئه وه ی جَاءَ هات و هینای

بِالْحَسَنَةِ ته وای چاکه و چاکه کاری فَلَهُ ئه وه بۆئهو هه یه خَيْرٌ چاکتر مِّنْهَا له و وَهُمْ و ئه وان مِّنْ له فَرَجَ ترس و بیم ی

يَوْمَئِذٍ ئه ورژه ءَامِنُونَ ئارام و بی ترس ن (۸۹) وَمَنْ و ئه وه ی جَاءَ هات و کردی بِالسَّيِّئَةِ ته وای خرابه و خرابه کاری

فَكُتِبَتْ سَهْرَاو ژوور ده كړئ **وَجُوهَهُمْ** پوويان **فِي** له ، له ناو **النَّارِ** ناگر **هَلْ** ئايا **تُجَزَّوْنَ** سزاده درېن **إِلَّا** به شتې جگه له وهى

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پيشان ده تانكرد **(۹۰)** **إِنَّمَا** له راستيدا ته نها **أُمِرْتُ** فەرمانم پيكراره **أَنْ** كه **أَعْبُدُ** بپه رستم **رَبِّ** په روه ردگارى

هَذِهِ ئه و **الْبَلَدَةِ** شاروچكه يه **الَّذِي** ئه وهى **حَرَمًا** ئه و پېرؤزيكردوه و حورمه تي بؤداناوه **وَلَهُ** و هى ئه وه **كُلِّ** هه موو **شَيْءٍ** شتې

وَأُمِرْتُ و فەرمانم پيكراره **أَنْ** كه **أَكُونُ** - **مِنْ** له **الْمُسْلِمِينَ** موسلمان و ملكه چكاران (-بم) **(۹۱)** **وَأَنْ** و ئه وهى **أَتَلُوا** بخوښمه وه

الْقُرْآنَ قورئان **فَمِنْ** جا ههركه سئ **أَهْتَدَى** هيدا يه تي وه رگرت و پښموونى كرا **فَإِنَّمَا** ئيتر هه ر ئه و

يَهْتَدِي پښموونى وه رده گړئ و پي راست ده گړته بهر **لِنَفْسِهِ** بؤ خوئ **وَمَنْ** و ههركه سئ **ضَلَّ** وئل و گومرا بوو **فَقُلْ** ئه وه بلئ

إِنَّمَا له راستيدا - **أَنَا** من (-ته نها) **مِنْ** (په كنيككم) له **الْمُنْذِرِينَ** تر سينه ر و بڼداركه روه وه كان **(۹۲)** **وَقُلْ** و بلئ

أَلْحَمْدُ هه رچى سوپاس و ستايشه **لِلَّهِ** بؤ خودايه **سِيرِيكُمْ** له داهاتوئكي نزيك نيشانتان ده دات

ءَايَاتِهِ ئايه ته كانى (به لگه و نيشانه گه وره كانى خودا) **فَتَعْرِفُونَهَا** جا ئيوه ده يانناسنه وه **وَمَا** وهه رگيز- **رَبُّكَ** په روه ردگارت

بِغَفْلٍ بيئاگا (-نه بووه) **عَمَّا** له وهى **تَعْمَلُونَ** ئيوه ده يكه ن **(۹۳)**